

A Fővárosi Közgyűlés tagjainak

B u d a p e s t

Tisztelt Képviselő Asszony/Úr!

Értesüléseink szerint a Közgyűlés a jövő héten tárgyalja azt a rendelettervezetet, amellyel a főváros kijelöli azokat a területeket, amelyen az „életvitelszerűen tartózkodás szabályainak megszegése” szabálysértésként büntethető lesz.

A Sant'Egidio (Szent Egyed) közösség a világ több mint hetven országában – köztük hazánkban - ápol barátságot szegényekkel, kitzasztottakkal, köztük otthontalanokkal. A közösség, illetve alapítója, prof. Andrea Riccardi több nemzetközi díj birtokosa (UNESCO-békédíj, Balzan-békédíj, Nemzetközi Károly-díj, stb.), illetve többször jelölték Nobel-békédíjra sikeres nemzetközi békeközvetítése miatt. A közösség tagjai mindenféle foglalkozású emberek, diákok, családapák- és anyák, akik emellett önkéntesként segítik, közelről ismerik és szeretik ezeknek az embereknek az életét. A hajléktalanokban és általában a szegényekben nem társadalmi, közrendi vagy közegészségügyi problémát látunk, hanem megpillantjuk bennük embertársunk, testvérünk, Jézus legkisebb testvéreinek, sőt, magának Jézusnak az arcát. (vö. Mt 25,31-46)

Ismerjük és elismerjük Tarlós főpolgármester úr és a Közgyűlés intézkedéseit, amelyekkel az elmúlt években növelték a hajléktalanszállók férőhelyeinek számát, és fejlesztették a krízisellátást, utcai szolgálatot. Egyetértünk azzal a céllal, hogy a hajléktalanságot meg kell szüntetni, mert a jelenlegi állapotok emberhez méltatlanok. A célról nem lehet, az eszközökről viszont szükséges a vita.

Úgy véljük, hogy az „életvitelszerű közterületen tartózkodás” hatósági szankcionálása ellentmond ennek a célnak. A szakmai és civil szervezetek elmondták idevágó szakmai és jogi érveiket, amelyeket itt nem kívánunk elismételni. Ehelyütt csupán az irgalmasság és az emberség szempontjaira szeretnénk emlékeztetni.

Az intézkedés olyan embereket sújt majd, akik a társadalom leggyengébb, legelesettebb tagjai közé tartoznak. Saját tapasztalatunk szerint szinte mindegyikük olyan súlyos beteg, ami

Sant'Egidio Közösség

1055. Budapest Falk Miksa u. 28. Tel.: +36-30-6450981; Fax: +36-1-2138997

santegidio.budapest@gmail.com www.santegidio.org

büntethetőségüket eleve kétségessé teszi. Rehabilitációjuk nélkül aligha képesek a jogkövető magatartásra. Az állam, a közintézmények részéről maximális segítség szükséges ahhoz, hogy az Alaptörvénybe foglalt eszményekkel összhangban a közösség javítson helyzetükön, miközben feltétlen politikai prioritásnak kellene tekinteni a hajléktalanságot újratermelő elszegényedés, a családok szétesésének és lecsúszásának megállítását.

A szankció bevezetésének nyugtalanító üzenete van mindenki számára: az állam kifogyott az eszközökből. Lemond a leggyengébbekről.

Mi hisszük, hogy az államnak: értsd nekünk, magyar társadalomnak, budapesti polgároknak még nagyon sok eszköz és erőforrás áll rendelkezésünkre. Mindenekelőtt emberségünk: nagyon sok budapesti szervezet és polgár segít ilyen-olyan módon az utcán élő rászorulóknak. A rendelettervezet eredménye egyebek között az lehet, hogy ezeket a kapcsolatokat elvágja. A fedél nélküli ember helyzete gyakran olyannyira törékeny, hogy a legapróbb kedvezőtlen változás is végzetes lehet számára. Takarójának kidobása „köztisztasági” indokkal, kunyhójának lebontása és személyes tárgyainak hulladékként kezelése, vagy saját maga hirtelen eltávolítása az ismert környezetből és azoktól a jóakarató polgároktól, akiktől esetleg rendszeres segítséget kap, az életébe kerülhet. (Ez az igazi közbiztonsági és közegészségügyi kockázat!) De fordítva is igaz: a peremhelyzetekben egy-egy forró tea, takaró, hálósák, jó szó elég lehet az életben maradáshoz, ami minden újrakezdés feltétele.

Napjainkban a társadalomnak mindennél inkább a szolidaritás, az együttérzés, az irgalom, a megbékélés és az egység üzeneteire és gesztusaira van szüksége. Ahogyan Ferenc pápa mondta: az igazi erő az irgalomban és a gyengédségben van. Ugyancsak a pápa szavai: „Egy társadalom nagyságának mértékét az mutatja meg, hogyan bánik azokkal, akik a legnagyobb segítséget szenvedik...”.¹

Semmilyen lánc nem lehet erősebb, mint a leggyengébb láncszeme. Abban a városban, ahol a legszerencsétlenebbek érzik, hogy sorsuk jobbra fordul, ott mindenki más is jól érzi majd magát. Ahol azonban a legkiszolgáltatottabbak helyzetét a hatóságok is tovább nehezítik, ott senki sem lehet nyugodt.

Tudjuk, hogy a most tervezett szabályozáshoz hasonló normák néhány más európai nagyvárosban is hatályban vannak. De miért ne járhatna Budapest más utat? Miért ne lehetne Budapest arról híres, hogy a legirgalmasabb, legszolidárisabb város, ahol az idősek, a gyengék, betegek, hátrányos helyzetű gyerekek vannak leginkább a figyelem középpontjában? Ez adhatná Budapest igazi világörökségét, szépségét.

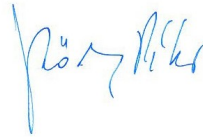
Lehetséges? Hiszük, hogy igen: megvannak hozzá anyagi, és főként emberi erőforrásaink. Választás kérdése.

¹ Rio de Janeiro, 2013. július 25-én, a XXVIII. világifjúsági nap alkalmával.

Kérjük, hogy Képviselő asszony/úr az életvitelszerű közterületen tartózkodást szankcióval fenyegető rendeletet ne szavazza meg, hanem a hajléktalanság tényleges felszámolásához vezető humanitárius, szociális és gazdasági intézkedéseket kezdeményezzen ill. támogasson.

Kérjük továbbá, tegyék lehetővé számunkra, hogy a fentieket röviden szóban is elmondhassuk a Közgyűlésben.

Őszinte híve:

dr. Szöke Péter

a Sant'Egidio közösség magyarországi felelőse

Sant'Egidio Közösség

1055. Budapest Falk Miksa u. 28. Tel.: +36-30-6450981; Fax: +36-1-2138997

santegidio.budapest@gmail.com www.santegidio.org